

Sygn. akt II W 426/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca sędzia Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka - Bemś

po rozpoznaniu 21 czerwca 2021 r.

sprawy przeciwko **S. S. (1)**

PESEL: (...)

obwinionej o to, że:

W okresie pomiędzy godziną 17:00 dnia 19 grudnia 2020 roku a godziną 06:00 dnia 21 grudnia 2020 roku w K. na ul. (...), woj. (...), z pojazdu marki S. (...) dokonała kradzieży dwóch tablic rejestracyjnych o nr (...) i wartości 180 złotych na szkodę A. W.,

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.;

I. uznaje obwinioną S. A. S. za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierza jej karę 5 (pięciu) dni aresztu,

II. zwalnia obwinioną od ponoszenia kosztów postępowania.

Sygn. akt II W 426/21

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

19 grudnia godziną 17:00 a 21 grudnia 2020 r. godziną 6:00 w K. przy ul. (...) S. S. (2) ukradła z samochodu należącego do A. W. zaparkowanego przed jego domem tablice rejestracyjne (...) o wartości 180 zł. Następnie używała ich w swoim niedopuszczonym do ruchu samochodzie R. (...), którym poruszała się w ruchu drogowym.

dowód: wyjaśnienia S. S. 28-29

zeznania A. W. k. 17-18

zeznania M. R. k. 11-12

zeznania K. N. k. 23-24

notatki urzędowe k. 7, 16

notatka k. 21

S. S. (2) jest bezrobotna. Była 4-krotnie karana za przestępstwa przeciwko mieniu.

dowód: oświadczenie k. 28

dane o karalności k. 32-33

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionej, która przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wynika z nich, że dokonała kradzieży tablic rejestracyjnych należących do A. W.. Jej wyjaśnienia są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego, który opisał okoliczności ich utraty, a także z zeznaniami funkcjonariusza Policji M. R., z notatkami urzędowymi z kontroli drogowej oraz z zeznaniami K. N.. S. S. (2) używała następnie ukradzionych tablic w samochodzie, którym się poruszała, co wynika z zeznań świadków i notatek urzędowych z kontroli drogowej. Wszystkie te dowody są spójne, uzupełniają się, tworzą logiczną całość. Nie było powodów, by je podważać.

Wartość tablic sąd przyjął za ustaloną przez funkcjonariusza Policji wartością określoną w notatce urzędowej.

Sąd dał także wiarę danym o karalności obwinionej – jest to dokument urzędowy, brak było podstaw, by go kwestionować.

W oparciu o te dowody sąd ustalił, że w okresie między 19 grudnia godz. 17:00 a 21 grudnia godziną 6:00 S. S. (2) dokonała kradzieży tablic rejestracyjnych o wartości 180 zł należących do A. W.. Zachowaniem tym wypełniła znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Popełnione przez obwinioną wykroczenie jest społecznie szkodliwe. Obwiniona ukradła cudzą rzecz po to, by użyć jej do swojego samochodu, aby móc używać go, choć nie był dopuszczony do ruchu. Zamiast zatem podjąć legalne działania, tj. doprowadzić pojazd do dobrego stanu technicznego, aby otrzymał zaświadczenie o dopuszczeniu go do ruchu, obwiniona wybrała drogę „na skróty”, dokonując kradzieży cudzych tablic.

S. S. (2) działała umyślnie z zamiarem kierunkowym – jej działanie zmierzało do uzyskania tablic rejestracyjnych umożliwiających jej poruszanie się samochodem, który nie był dopuszczony do ruchu ani ubezpieczony.

Obwiniona była już karana za przestępstwa, wszystkie one były skierowane przeciwko mieniu. Orzekano za nie kary wolnościowe, które nie powstrzymały obwinionej przed kolejnym naruszeniem prawa. Skoro więc S. S. (2) kilkakrotnie zlekceważyła daną jej szansę, oznacza to, że zachowanie będące przedmiotem tego postępowania nie było incydentalne, przypadkowe. Obwiniona jest skłonna naruszać prawo w celu uzyskania korzyści dla siebie.

Sąd zdecydował o wymierzeniu jej najsurowszej kary, tj. kary aresztu ze względu na te okoliczności uznając, że tylko surowe oddziaływanie na obwinioną jest w stanie przynieść skutek. W ocenie sądu najniższy wymiar tej kary, tj. 5 dni, jest odpowiedni do wagi czynu, a jednocześnie wpłynie resocjalizująco na obwinioną. Uświadomi jej, że naruszenie prawa spotka się ze zdecydowaną reakcją, nie jest akceptowane i oznacza poniesienia konsekwencji.

Sąd zwolnił obwinioną od ponoszenia kosztów sądowych, ponieważ jest bezrobotna i nie ma majątku.